

at det er vilkaarligt, det er meningsløst. Ja, man kunde bruge stærkere Udtryk, om man vilde. Det er ganske meningsløst, at et Vurderingsraad vil bilde Verden ind, at det kan vurdere en saadan Ejendom med en Nøjagtighed af 100 Kr. Det er fuldstændig hen i Vejret; det tjener kun til at drille og skaffer ikke noget som helst ind i Statskassen, i alt Fald ikke noget, der er værd at nævne. Derfor glæder det mig, at Ministeren ikke blot udtalte, at Ministeriet, naar det var belejligt, vilde fremsætte Forslag om Ændringer, men at han ogsaa kunde tænke sig Forslag om Ophævelse af den gældende Bestemmelse.

Det vilde vist være det allerklogeste at ophæve denne Lovbestemmelse. Hele dette Makværk af et Lovgivningsarbejde — det kan man vist godt sige, det er — kom jo i Stand ved en Tvangsforanstaltning, idet man i Jernbaneloven af 1908 indsatte en Bestemmelse om, at intet af de vedtagne Jernbaneanlæg kunde bringes til Udførelse, før man havde vedtaget en Værdistigningsskat. Nu har denne vist sig uheldig og meningsløs. Derfor takker jeg den højtærede Minister for hans Udtalelser, og jeg haaber, at det maa lykkes Ministeriet i en ikke for fjern Fremtid at fremkomme med praktiske Forslag til Spørgsmaalets Løsning. Jeg haaber, at det vil blive et Forslag om at ophæve den omtalte Bestemmelse.

Ordføreren (Moesgaard-Kjeldsen): Det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) udtalte før, at han mente sig berettiget til af mine Udtalelser om Jordskyldvurderingen ved Sagens første Behandling at drage den Slutning, at det Parti, for hvilket jeg er Ordfører, senere vilde gøre Forsøg paa at benytte det Materiale, som skaffes til Veje ved Jordvurderingen, til at belyse Berettigelsen af at indføre en Grundværdiskat og at afløse Ejendomsskylden med en Grundværdiskat. Deri har det ærede Medlem Ret. Det staar virkelig paa vort Partis Program, og de allerfleste af vort Partis Vælgere og Rigsdagsmænd er Tilhængere af denne Skat. Jeg vil benytte Lejligheden til at udtale, at naar derfor et æret Medlem af dette Ting

af Partiet Venstre for ganske nylig udenfor Tinget har udtalt, at det radikale Venstre ikke havde noget Program, saa er det paa dette Punkt i høj Grad urigtigt, thi hvad det socialøkonomiske angaar, har vi virkelig et Program, og det er vor faste Mening at søge at vinde Flertallet af Vælgere for dette Spørgsmaal ligesom for andre. Men vi er ganske enige med den højtærede Finansminister saavel som med det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (N. Neergaard) i, at ved at vedtage det foreliggende Lovforslag binder man sig aldeles ikke med Hensyn til, hvilken Stilling man vil indtage i Fremtiden i Henseende til, hvorvidt man vil gaa over til Jordskyld i Stedet for Ejendomsskyld. Det staar enhver frit for at tage Bestemmelse herom senere, men vi synes blot, at alle Parter, alle Politikere, maa have Interesse af, at der i et saa vigtigt Spørgsmaal skaffes et saadant Materiale til Veje, at Sagen kan blive belyst saa grundigt og saa alsidigt som muligt ikke alene af dem, som i Forvejen er Tilhængere af en Grundværdiskat, men ogsaa af dem, der i Forvejen er Modstandere deraf. Det turde jo være, at der kunde opnaas en smuk Overenskomst paa Grundlag af det Materiale, der skaffes til Veje. Men dernæst er det rigtigt, hvad det ærede Medlem ogsaa sagde, at vi fra vor Side vil være villige til at skride til videregaaende Foranstaltninger, før vi skrider til at paalægge en større Grundværdiskat. Vi vil være med til at foretage Jordbonitering og eventuelt Matrikulering af al Landets Jord, hvis det skulde vise sig, at det Materiale, der er skaffet til Veje ved Prøvevurderingen, ikke er tilstrækkelig fyldstgørende til at bygge videregaaende Lovforslag paa. Men jeg kan ikke forstaa, at det ærede Medlem af vore Udtalelser angaaende vor Stilling skulde kunne nære Bekymring med Hensyn til Fremtiden; thi enhver staar selvfølgelig fuldstændig frit.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1 og 2 (se Tillæg A. Sp. 2553)
vedtoges uden Afstemning.